

ELEGANCIJOS
GIDAS

GENEVIEVE ANTOINE
DARIAUX

GENEVIÈVE ANTOINE DARIAUX

Elegancijos gidas

*Moteriai, kuri bet kokia proga
nori būti gražiai ir tinkamai apsirengusi*

IŠ ANGLŲ KALBOS VERTĖ GIEDRĖ NENARTAVIČIŪTĖ

VILNIUS 2015

UDK 391
Da329

Versta iš:
Guide to Elegance,
Geneviève Antoine Dariaux

Originally published in the English language
by HarperCollins Publishers Ltd.

- © Geneviève Antoine Dariaux, 1964, 2003
- © Vertimas į lietuvių kalbą, Giedrė Nenartavičiūtė, 2015
- © Viršelis, Milena Grigaitienė, 2015
- © Leidykla VAGA, 2015

ISBN 978-5-415-02402-5

Turinys

9 • Pratarė

A

- 13 • Akiniai
- 14 • Aksesuarai
- 17 • Amžius
- 21 • Apatinis trikotažas
- 22 • Apsipirkimas
- 23 • Asmenybė
- 25 • Asmens higiena
- 27 • Augintiniai
- 30 • Auskarai

B

- 32 • Bagažas
- 35 • Batai
- 39 • Biudžetas
- 41 • Buriavimas

C

- 44 • Citatos

D

- 46 • Darbas
- 47 • Deriniai
- 49 • Derybos
- 51 • Diskretiškumas
- 52 • Drabužio apačia
- 53 • Draugės
- 56 • Dukterys

F

- 58 • Figūra
- 62 • Fotografija

G

- 65 • Gerovė
- 66 • Gestai

I, J

- 68 • Ideali drabužių spinta
- 71 • Įdegis
- 72 • Iškirptės

- 74 • Išpardavimai
- 76 • Įžymybės

K

- 78 • Kalėdos
- 79 • Karališkoji šeima
- 81 • Keliai
- 81 • Kelionės
- 84 • Kelnės
- 84 • Kiekybė
- 86 • Kilogramai
- 88 • Kokybė
- 90 • Kokteiliai
- 91 • Kostiumėliai
- 93 • Kvepalai

L

- 96 • Laidotuvės
- 96 • Laikysena
- 97 • Laikrodžiai
- 99 • Lietus

M

- 101 • Mada
- 103 • Makiažas
- 105 • Megztiniai
- 106 • Modeliai

N

- 108 • Nėštumas

O

- 110 • Oda
- 110 • Oficialūs pietūs
- 111 • Oras
- 114 • Originalumas

P

- 116 • Paauglės
- 118 • Paltai
- 119 • Paplūdimys
- 121 • Papuošalai
- 126 • Patogumas
- 128 • Pėdkelnės
- 130 • Peniuarai
- 131 • Pirštinės
- 132 • Planavimas
- 134 • Plaukai
- 136 • Prabanga
- 137 • Priemiesčių gyventojos
- 138 • Prietaisai
- 139 • Pritaikomumas

R

- 141 • Rankinės
- 143 • Restoranai

S, Š

- 146 • Savaitgaliai
- 148 • Seksas
- 152 • Sijonai

- 153 • Skraistės, šalikai ir skaros
- 154 • Spalva
- 159 • Stilius
- 161 • Suknelės
- 162 • Šortai
- 163 • Šventės

T

- 166 • Trūkumai
- 168 • Turtai

U

- 169 • Užtrauktukai

V

- 171 • Vakarienė
- 172 • Vėriniai
- 175 • Vestuvės
- 180 • Vienodumas
- 181 • Viešuma
- 182 • Vyrai (ir simpatijos)
- 184 • Vyriški drabužiai
- 186 • Vualiai

Ž

- 187 • Žiedai

- 190 • Padėkos

PRATARMĖ

Kas yra elegancija?

Kaip ir grožis, elegancija yra harmonija, tik ji – kūrybos rezultatas, o grožis dažniausiai gamtos dovana.

Elegancijos ištakas atsekti nėra sudėtinga, ji kilo ir plėtojosi iš civilizuotos kultūros įpročių, o lotyniškas žodis *eligere* reiškia „parinkti“.

Šios knygos tikslas ne pristatyti įvairias elegancijos rūšis (jų yra begalė, pavyzdžiui, elgesio, kalbos, puošybos ir visos kitos skirtingiems gyvenimo tarpsniams būdingos elegancijos rūšys), o aptarti tą vienintelę – savęs puoselėjimo eleganciją ir jos santykį su mada. Žinoma, niekas nepaneigs, kad iš tiesų elegantiška moteris tokia turi būti visomis prasmėmis. Žuvies pardavėjos balso tonas ar krypuojanti eiseną gali sugriauti net labai meistriškai parinktą drabužių derinį. Vis dėlto neįmanoma aptarti visų šios temos niuansų vienoje knygoje, be to, tai gerokai prasiilenkia su kuklia mano specializacija – mada. Trumpai papasakosiu, kaip aš su ja susipažinau.

Nuo pat vaikystės viena mėgstamiausių mano veiklų buvo gražiai rengtis, tai lyg ankstyva svajonė, kurią

skatino ir mano mama, pati pasižyminti nepaprastai geru mados pojūčiu.

Po pamokų visada daug mieliau lydėdavau ją pas siuvėją, negu eidavau į kiną, kur visos alpo dėl Rudolpho Valentino. Aš dievinau mezgimą ir sugebėdavau nusimegzti pačius sudėtingiausius megztninius – juos sugalvodavau pati, nes nenorėjau, kad mokykloje kas nors apsirengtų taip kaip aš. Be to, negalėjau pakęsti uniformų.

Vieną dieną (tada jau turėjau ne tik vyrą, kuris visada labai domėjosi, kokiais drabužiais aš vilkiu, bet ir dukterį, kurią puošti tiesiog dievinau) susivėriau karoliukų vėrinį, kuris nustebino mane pačią, o draugė patarė parodyti jį Lucienui Lelongui – tuo metu vienam svarbiausių Paryžiaus mados kūrėjų. Apakinta pirmųjų pardavimų džiaugsmo, greitai nusileidau ant žemės, sužinojusi, kiek įvairiausių praktinių niuansų reikia žinoti turint savo verslą!

Po to, kai labai greitai užsitarnavau savo profesinį vardą – aukštosios mados *parurière* (liet. papuošalų kūrėja), o tai reiškė, kad daugiau nei pusė mano per metus sukurtų kūrinių iškeliaudavo į aukštosios mados namus (terminas „aukštoji mada“ apibūdina įtakingus Paryžiaus dizainerius, kurie savo salonuose prekiauja vienetiniais pagal užsakymą pasiūtais drabužiais), – aš dar pradėjau dirbti dizainere nedidelėje mezginių įmonėje. Iš pradžių viskas buvo gana paprasta – aš kūriau papuošalų dizainą, rinkau ir pirkau jiems pagaminti reikalingas žaliavas, o galiausiai pati viską parduodavau ir pristatydavau į mados namus.

Mano, kaip drabužių kūrėjos, karjera prasidėjo, kai vieną dieną buvau paprašyta sukurti paplūdimio ansamblį

moteriškų drabužių parduotuvei. O papuošalus ir mezginius galiausiai visiškai apleidau.

Tuo metu mano mados namai *Geneviève d'Ariaux* klestėjo, o madingosios klientės tvirtino, kad tiesiog dievina mano kuriamus drabužius, nepamiršdamos pridurti, kad kainos joms gerokai per didelės. Kadangi esu pamišusi dėl kokybės, savo klientėms siūliau tik tokius drabužius, kurių kokybe pati buvau visiškai patenkinta, todėl kainos ir buvo tokios aukštos. Taigi, kai ponas Robertas Ricci, Ninos sūnus ir įmonės prezidentas, pasiūlė man tapti mados namų direktore, aš sutikau. Amžinai liksiu jam dėkinga už suteiktą galimybę puoselėti savo aistrą madai, nesukant galvos dėl visų tų varginančių finansinių rūpesčių.

Visą gyvenimą paskyriau tam, kad galėčiau patarti klientėms ir parinkti labiausiai joms tinkančius drabužius. Dalis klienčių buvo išskirtinai gražios, iš tikrųjų joms visiškai nereikėjo mano pagalbos, nes jos pačios puikiai žinojo, ko nori. Žavėdavausi jomis lyg meno kūriniais, tačiau, kadangi mano pagalbos joms nelabai reikėjo, jos nebuvo labiausiai branginamos klientės. Man patiko tos moterys, kurios neturėjo nei laiko, nei patirties, kuri reikalinga, norint gražiai apsirengti, tačiau norėjo būti elegantiškos ir naudojosi specialisto pagalba. Aš mielai pasitelkdavau visą savo fantaziją ir, atsižvelgdama į šių moterų gyvenimo būdą ir aplinką, kurioje jos praleisdavo daugiausia laiko, parinkdavau visą jų garderobą, įskaitant ir aksesuarus.

Jeigu galėčiau nedidelį šį savo sugebėjimą pavadinti koku nors skambiu žodžiu, pasakyčiau, kad paprastą moterį paversti elegantiška dama buvo ir yra mano gyvenimo misija.

Na, o dabar, ar norėtumėte, kad ir jums pasisektų taip, kaip pasisekė Pigmalionui? Jeigu bent šiek tiek manimi pasitikite, leiskite pasidalyti su jumis keliomis praktiškoms idėjoms apie patį patikimiausią saviraiškos būdą – eleganciją. Jūsų elegancija.

AKINIAI

Akiniai labai retais atvejais puošia veidą, todėl, jeigu esate priversta nešioti akinius, rinkitės juos labai atsargiai ir apgalvotai.

Jūsų veido forma lemia, kokie akiniai jums tinka, – stačiakampiai, ovalūs ar apvalūs. Vienintelis būdas išsirinkti tinkamiausią formą – matuotis vieną po kito ir visą laiką apžiūrinėti save veidrodyje iš priekio ir profiliu. Lęšiai gali būti pritvirtinti prie vėžlio kiauto ar metalinio rėmo. Tačiau tikrai kvaila stengtis suteikti sau velnišką įvaizdį ir rinktis juokdario tipo akinius, nebent į viršų užriesta akinių dalis yra vos matoma ir jų dydis proporcingas jūsų veido bruožams.

Negailėstingai atsisakykite bet kokių papuošimų, ypač brangakmenių, išraižytų drugelių ir panašių pagražinimų, nes jie atrodo pigiai, net jeigu pagaminti iš tikrų deimantų.

Didžiuliai akiniai nuo saulės, po kuriais galima pasislėpti lyg būtumėte slapta keliaujanti kino žvaigždė, taip pat atrodo neskoningi. Vienintelės pateisinamos

priežastys užsidėti akinius nuo saulės yra šios: kai iš tikrųjų skaisčiai šviečia saulė, kai akys paraudusios nuo verkimo ar visą naktį trukusių linksmybių, jei jūsų tokios nepatrauklios mažos akytės, kad norite bet kokiais būdais paslėpti jas nuo aplinkinių žvilgsnių. Kalbantis su žmogumi, kurio veidą slepia tamsūs akiniai, kyla toks pat nemalonus įspūdis, kaip ir kalbantis per uždaras duris.

AKSESUARAI

Prie aprangos priderinti aksesuarai, tokie kaip pirštinės, kepurė, batai ar rankinė, yra vieni svarbiausių elegantiškos išvaizdos elementų. Kuklios suknelės ar kostiumėlio vertė gali išaugti trigubai, kai priderinama elegantiška skrybėlė, rankinė, pirštinės ar batai, o nerūpestingai parinkus aksesuarus, autentiškas dizainerio kūrinys gali prarasti nemažai žavesio.

Labai dažnai moteris nusiperka paltą ar kostiumėlį ir net nesusimąsto, kad jų kaina padvigubės, jeigu ji turės nusipirkti prie naujo drabužio derančius tokios spalvos aksesuarus, kokios šiuo metu jos spintoje nėra.

Būtina turėti juodos ir, esant galimybei, rudos spalvos aksesuarų rinkinį, taip pat smėlinės spalvos batelius ir tokios pat spalvos šiaudinę rankinę vasarai. Su šiais pagrindiniais aksesuarais beveik visi deriniai bus patrauklūs. Pamenu, kaip tai atrodė drąsu, kai *Dior*

pirmą kartą viename ansamblyje suderino rudą ir juodą spalvas, o dabar šis derinys laikomas klasika, kaip ir tamsiai mėlyna su juoda.

Žinoma, būtų idealu turėti po dvi kiekvieno aksesuarų rinkinio versijas – vieną laisvalaikio, o kitą puošnesnį. Šioje vietoje negaliu susilaikyti nepasakiusi, kokį susirūpinimą jaučiu, kai matau moterį, kuri prie puošnaus ansamblio priderina krokodilo odos rankinę tik todėl, kad už ją sumokėjo milžinišką sumą pinigų. Krokodilo oda griežtai skirta tik laisvalaikui ar kelionėms – tai galioja ir batams, ne tik rankinėms. Po penktos valandos vakaro šis pagarbos vertas roplys turi ilsėtis.

Ryškių spalvų batai gražiai atrodo tik vakare, dirbtinėje šviesoje, priderinti prie ilgos arba trumpos vakarinės suknelės. Kalbant apie baltus batus, norėčiau, kad jie iš viso dingtų iš miesto gatvių (žinoma, išskyrus tropinės juostos miestus), juos visais atvejais galima avėti tik vasarą ir tik prie baltos suknelės. Smėlinės spalvos rankinė ir batai visada yra daug geresnis pasirinkimas nei balti.

Man asmeniškai nepatinka baltos rankinės, na, išskyrus vienspalvę ar karoliukais puoštą vakarinę balto satino delninukę (kai kurios moterys vos pasirodžius pirmiesiems saulės spinduliams negali joms atsisipirti). Balta rankinė puikiai tinka paplūdimyje ar vasarą kurorte, tačiau miesto gatvėse kažkodėl atrodo provincialiai net rugpjūčio viduryje.

Ponia Bricard, viena iš gražiausiai besirengiančių moterų Paryžiuje, įkvėpusi Christianą Diorą sukurti

daugybę išskirtinių ansamblių, niekada nenešiojo rankinės. Vietoj to ji turėjo daugybę kišenių, meistriškai paslėptų palto pamušale. Tačiau nėra reikalo pulti į kraštutinumus!

Kalbant apie tas smulkmenėles, kurias mes nešiojamės savo rankinėse... jos gali būti labai žavingos, ypač, jei dera viena su kita. Taigi nuspręskite, kokios spalvos ir medžiagos norite, ir žingsnis po žingsnio stenkitės įsigyti visą rinkinį: piniginę, smulkių monetų piniginę, šukų dėklą, raktų dėklą, akinių dėklą ir t. t. (Tai ideali tema, ieškant mažų mielių dovanėlių!) Jūsų pudrinės stilius priklausys nuo piniginės storio, bet, nežiūrint to, ar ji paprasta, ar antikinė aukso dėžutė, pasistenkite turėti derantį lūpdažio dėklą ir – turbūt net nereikia priminti – kiekvieną rytą švarią nosinaitę. Aš asmeniškai teikiu pirmenybę baltoms plonos drobės nosinaitėms, ant kurių išsiuvinėti mano inicialai.

Trumpai tariant, visada būtina gerai apmąstyti, kokių aksesuarų jums reikia ir niekada impulsyviai nepirkti daiktų, kurie neras vietos gerai suderintame jūsų garderobe. Posakis „Negaliu sau leisti pigių daiktų“ yra šventa tiesa! Nors tikrai nesu labai turtiniga, bet pirkau tokias rankines kaip *Hermès*, *Germaine Guerin* ir *Roberta*, kurios man tarnavo ilgus metus. O visas naujas ir pigias rankines be jokių išimčių išdalijau, nors iš pradžių ir negalėjau joms atsisipirti. Tas pats tinka batams ir pirštinėms.

Suprantu, kad visa tai galėjo nuskambėti gana griežtai, o gal net pasirodyti labai brangiai, tačiau šios pa-

stangos yra vienas iš raktų, vienas iš tų „Sezamai, atsi-
verk“ momentų, kurie atrakina elegancijos duris.

ŽIŪRĖTI: RANKINĖS, BATAI

AMŽIUS

Prancūzai turi posakį: „Elegancija ateina su amžiumi“, dėkui Dievui, tai visiška tiesa. Moteris gali būti elegantiška iki gyvenimo galo, tačiau, laikui bėgant, ji keičiasi, todėl privalo būti sumani ir objektyviai priimti šį faktą.

Sutikite, močiutė, kuri rengiasi kaip jauna moteris, atrodo ne mažiau absurdiškai nei paauglė, kuri masuojasi keturiasdešimtmetei tinkančiais drabužiais.

Labai jaunoms moterims šioks toks ekscentriškumas gali būti atleistinas, toks tarsi dabitiškas neapdairumas, kuris vėliau joms pačioms sukels šypsena. Kas kartą pašiurpstu, prisiminusi kai kuriuos jaunystėje dėvėtus paplūdimio drabužius ar skrybėles. Vargšas mano vyras veikiausiai slapta troško, kad niekas jo su manimi nepamatytų! Tačiau elegancija išugdoma tik begalės klaidų, kurias suvokiame vėliau, kaina.

Vyresnėms moterims arba, tiksliau tariant, moterims, kurios atrodo vyresnės, nederėtų peržengti kai kurių tabu: nesirinkti per ryškių spalvų ar pernelyg ekstremalių modelių, pavyzdžiui, per trumpo sijono.

Kai kurie atspalviai itin nedera su žilais plaukais: iš esmės tai visos ekscentriškos ir agresyvios spalvos:

elektrinė mėlyna, ryškiai oranžinė, rėkianti rožinė ar žirnelių žalia. O pastelinės spalvos, pilka, smėlinė, taip pat raudona, balta ir juoda dažniausiai labai tinka. Vis dėlto prie juodos suknelės iškirptės geriau rinktis ką nors šviesesnio, pavyzdžiui, kelias juostas baltų perlų, taip išvengsite išvaizdą apsunkinančio efekto, kurį veidui suteikia monotoniška juoda spalva.

Yra medžiagų, kurios itin išryškina nebe tokios liaunos figūros trūkumus, tai nelygus tvidas, stambus moheris, blizgus ir kietas šilkas, atlasas.

Ištikimiausi vidutinio amžiaus moters draugai yra:

- § visi pasteliniai atspalviai;
- § visi nėriniai, minkštas krimplinas ir plona vilna;
- § patrauklios vakarinių drabužių iškirptės (jokiu būdu nesirinkite drabužių be petnešėlių!);
- § šaliai, skraistės ir šalikai;
- § plačiakraštės, šešėlį ant akių metančios skrybėlės;
- § lengvi vasariniai drabužiai su trumpomis, tačiau rankų viršaus neapnuoginančiomis rankovėmis.

Taisyklė, kad šviesios spalvos nuo tam tikro amžiaus atrodo gražiau, tinka ir plaukams. Moterys, kurioms žili plaukai nepatinka arba netinka, dažniausiai juos dažo ir grįžta prie natūralios plaukų spalvos. Tačiau po kelerių metų būtų protinga iš naujo apsvarstyti šį klausimą ir pagalvoti, ar neatrodytumėte gražiau, jeigu parodytumėte žilus plaukus arba bent jau šiek tiek juos pašviesintumėte iki švelnesnio atspalvio. Visiškai balti plaukai dažniausiai atrodo tikrai gražiai, išskyrus atvejus, kai jiems suteikiamas mėlynas ar violetinis atspalvis.

Makiažas taip pat turėtų būti šiek tiek švelnesnis, tačiau nederėtų jo visiškai atsisakyti, nes tada moteris tiesiog atrodytų senamadiška arba nesusitvarkiusi. Turbūt dažniausia vyresnių moterų klaida – ant skruostų užteptos dvi ryškios skaistalų dėmės; dažnai svarstau, ar tai suprastėjusio regėjimo padarinys, ar tiesiog gero skonio stoka. Štai saugiausias veido pudravimo būdas: 1) naudokite skystą arba kreminę pudrą, kuri ant veido odos pasiskirsto gerokai lygiau negu kompaktinė; 2) užsidėkite akinius ir ryškioje dienos šviesoje apžiūrėkite savo veidą veidrodyje, o tada negailestingai pašalinkite bet kokią įtarimą keliantį makiažo perteklių.

Peršokant dar vieną kitą dešimtmetį, leiskite pagerbti senyvo amžiaus moteris. Net negalvokite, kad sulaukusi septyniasdešimtmečio elegantiška moteris nebesirūpina savo apranga! Yra keli paprasti būdai, kurie padės jai palaikyti elegancijos dvelksmą:

- § Nesiliaukite avėjusi aukštakulnių, tiesiog pasirinkite žemesnę ir tvirtesnę kulną.
- § Jeigu jūsų kojų venos išsiplėtusios, mėvėkite neutralaus atspalvio elastingas nailonines kojines. Jos atrodo plonos, bet iš tikrųjų visiškai nepersimato.
- § Išsirinkite tokius drabužius, kuriuos lengva apsirengti ir nusirengti, pavyzdžiui, su sagutėmis priekyje arba labai ilgu užtrauktuku gale. Veikiausiai jūs jau ne tokia lanksti kaip anksčiau, taigi neverskite savęs kovoti su suknele, kurią reikia vilktis per galvą. Beveik visi drabužiai gali būti pasiūti taip, kad į juos būtų galima tiesiog įlipti.
- § Atsižvelgiant į tai, kad vis daugiau laiko praleidžiate sėdėdama, vilkėkite šiek tiek plātėjančius sijonus, kurie

„gražiau sėdi“. Taip pat rinkitės sijonus, kurių sudėtyje yra taftos ar šilko, kad išvengtumėte išsėdėto maišo efekto, o svarbiausia – venkite siaurų tiesių sijonų, kurie sėdint pakyla virš kelių.

- § Kadangi jūsų suknelės, paltai ir kostiumėliai tampa paprastesni, daugiau dėmesio skirkite elegantiškiems aksesuarams. Idealus vyresnės damos garderobas susideda iš vos kelių puikaus dizaino ir kokybės drabužių, bet užtat iš didžiulės įvairovės itin rafinuotų aksesuarų.
- § Dėvėkite gražiausius, kokius tik galite sau leisti, blyškiausio moherio šalius ir pastelinių spalvų kašmyro megztinius, švelniausias, puošniausias nedideles kailines apykakles ir pačius elegantiškiausias pastelinės spalvos vilnos chalatus.
- § Galiausiai, būkite ypač reikli asmeninei savo priežiūrai. Nelygi drabužių apačios linija, nušiuę batai ar netvarkinga šukuosena atrodo labai nepatraukliai.

Trumpai tariant, moters elegancijos evoliucija, sulaukus tam tikro amžiaus, turėtų žengti koja kojon su jos elgesiu apskritai. Abu turėtų laipsniškai sušvelnėti ir gyvenimo rudenį, kaip subtiliai mėgstame pavadinti tą amžiaus tarpsnį, turėtų lydėti lėtas tempas, kuklumas ir geras skonis. Moteris turėtų iš šalies stebėti besikeičiančias madas ir likti ištikima tam, kas jai labiausiai tinka. Elegantiškiausios yra tos moterys, kurioms pavyko rasti asmeninį savo stilių, metų metus rūpestingai pasirikdamos tinkamus derinius, jos puikiai žino, kas joms tinka, ir tuo vadovaujasi.

APATINIS TRIKOTAŽAS

Nuo dvidešimto amžiaus pradžios moteriškų apatinių drabužių skaičius gerokai sumažėjo. Moterys dėvėjo liemenėles, apatinius marškinius, korsetus, trumpikes ir apatinius sijonus, o šiandien apsiriboja tik kelnaitėmis ir liemenėle.

Moters amžius ir socialinė padėtis šioje srityje neturi jokios reikšmės. Tiesą sakant, elegantiškiausiai ir prabangiausiai apsirengusios moterys dažniausiai dėvi mažiausiai apatinių drabužių, nes visos jų suknelės turi šilkinčius pamušalus, o į vakarines pobūvių sukneles neretai jau būna įsiūti net liemenėlės kaušeliai. Kita vertus, dabar galima išsirinkti nepaprastai žavingų, ryškių, pastelinių ar net raštuotų apatinio trikotažo komplektėlių (įvairiomis kainomis), su kuriais, nusirengusios minėtas sukneles, moterys atrodytų daug patraukliau.

Moterys klysta, jei aplaidžiai žiūri į šiuos potencialiai joms dar daugiau žavesio ir patrauklumo galinčius pridėti drabužėlius. Aš tikrai nepatariu rinktis tokio apatinio trikotažo, kuris labiau tinka šokti striptizą, nei dėvėti kasdien, tačiau visgi moterims vertėtų nusirengimo procesą apgalvoti ne mažiau nei apsirengimo. (Prisimčiau draugę, kuriai kartą pasiguodžiau, kad nerimauju dėl savo paauglės dukters, kuri visiškai nesidomi apatiniu trikotažu. Draugė atsakė, kad nerimauti reikės, kai ji pradės tuo domėtis!)

Per pastaruosius metus audinių struktūra nepaprastai patobulėjo. Daugiau jokių kankinančių banginio

ūsų ir guminių medžiagų, kurios taip meiliai apkabinavo per liemenį. Tokie pluoštai kaip lykra ar nailonas prilaiko apvalumus su tokiu pat atsidavimu, tačiau kelia daug mažiau nepatogumų.

Nors moters apatinio trikotažo dalių skaičius ir gali būti sumažintas iki dviejų vienetų, tačiau jie turėtų bent jau derėti tarpusavyje. Vienu metu dėvėti baltą liemenėlę ir juodas kelnaites (arba atvirکشچiai) yra apsileidimo viršūnė. Ryškiaspalviai apatiniai atrodo tikrai žavingai, tačiau nepamirškite, kad juos dėvėti galima tik po juodos ar kitos tamsios spalvos suknelėmis, o baltą spalvą verčiau rinktis vasarą.

APSIPIRKIMAS

Apsipirkimas mieste sukelia tokį pat pasitenkinimą kaip medžioklė kaime: abiem atvejais medžiotojas būna apdovanotas ir gali pasilikti sumedžiotą svajonių gyvūną ar daiktą!

Be jokios abejonės, prekybos centrai, ypač Londonė ar Niujorke, yra ta vieta, kur visos moterys, nepaisant finansinių jų galimybių, gali rasti didžiausią viso pasaulio drabužių ir aksesuarų pasirinkimą. Užtektų vos vienos dienos tokiose parduotuvėse kaip *Harvey Nichols*, *Bergdorf Goodman*, *Saks Fifth Avenue* ar *Macy's*, kad jūsų poreikiai būtų patenkinti ir sukomplektuotas drabužių garderobas.

ASMENYBĖ

Norint būti elegantiškai, visų pirma reikia pažinoti save, o kad gerai save pažintum, reikia ne tik kritinio mąstymo, bet ir sumanumo. Todėl nelabai sumaniai moteriai bus ypač sudėtinga būti iš tikrųjų elegantiškai. Ji tiesiog pamėgdžios bet kurį jai patikusį madingą drabužių derinį ir net nesistengs prisitaikyti jo prie savo figūros ar gyvenimo būdo. Ir net nesuks galvos dėl to, kad minėtas derinys akivaizdžiai buvo sukurtas visiškai jos priešingybei.

Kad išlaisvintum savo asmenybę iš ribojančios aplinkos, kuri geranoriškai tik nori jus apsaugoti, reikia tvirto charakterio. Kai kurioms moterims taip ir nepasiseka išsilaisvinti arba, jeigu ir pasiseka, tai tik gerokai vėliau gyvenime. Tačiau šiais laikais merginos labai anksti tampa nepriklausomos nuo tėvų ir trokšta visko, kas prieštarauja tam, ko buvo išmokusios namuose. Šis dėsnis, kai žmogus trokštamą elgesį sieja su kažkuo, ko praeityje nėra patyręs, turbūt ir išlaiko tokią pačią proporciją tarp elegantiškų ir apsileidusių moterų, nes dažnai pastebiu, kad labai elegantiškos moters dukra dažnai mėgsta rengtis kaip vaikata. O nuolat mėlynus džinsus dėvinčios moters dukra svajoja tik apie nérinius ir raukinius!

Tvirta asmenybė nereiškia vien maištaujanti, tvirtumas yra ir aiškus savo išvaizdos trūkumų ir privalumų, o taip pat moralinių ir finansinių galimybių suvokimas. Tai reiškia, kad turite sau pripažinti:

- § Jeigu neturite drąsos praeiti pro statomą namą, kuriame dirba dvidešimt darbininkų ir kurie tikrai pradės jums švilpti, vadinasi, nėra jokio tikslo pirkti tą nepaprastai gražią raudoną skrybėlę, kuri taip jums tiko.
- § Jeigu jūsų plaukai labai nepaklusnūs ir nauja šukuosena išsilaiko ilgiausiai valandą, iš karto galite pasirinkti tokį kirpimą, su kuriuo pati be vargo susitvarkysite, pavyzdžiui, į kuodą ar į kriauklę susuktus plaukus. Veltui bandysite pasidaryti tokią pat sudėtingą šukuoseną kaip jūsų kaimynės.
- § Jeigu jūsų ūgis 150 cm, o sveriate apie 60 kg, plokščiapadžius batelius geriau paslėpkite iki savaitgalio.
- § Jeigu jūsų vyras vakarais tiesiog nekenčia žmonėtis mieste, o jūs nenorite užgauti jo jausmų, nėra reikalo pirkti puošnaus vakarinio palto, net ir už labai mažą kainą. Kita vertus, galbūt nauji dailūs naktinukai pagyventų tuos nuobodžius vakarus namuose.
- § Jeigu esate profesionali krepšininkė, veikiausiai atrodysite juokingai, apsivilkusi plono audinio kelnes ar į sijoną sukišamą pastelinės spalvos palaidinę.

Trumpai tariant, formuoti savo asmenybę reiškia viską apie save žinoti. Na ir svarbiausia, geriau neapgau-dinėti savęs, o pripažinti viską, kas jūsų gyvenime ar išvaizdoje nemaloniausia, ir stengtis tai ištaisyti. Kai moteris atskleidžia savo asmenybę, arba, – jeigu yra tvirtesnio būdo, – suformuoja ją pagal savo skonį, jai daug lengviau ne tik atrodyti elegantiškai, bet ir jaustis laimingai.

ASMENS HIGIENA

Turbūt nė nereikia sakyti, kad neįmanoma tuo pat metu būti gražiai apsirengusiai ir neprisižiūrėjusiai, nes šie du dalykai prieštarauja vienas kitam. Net jeigu neprisižiūrėjusi reiškia tokias nereikšmingas detales kaip kelios netvarkingos plaukų sruogos, pora purvinių pirštinių, nubėgusi pėdkelnių akis, nudaužytas kulniukas, ant apykaklės nubirusios pleiskanos ar pažastų pieštuko dėmės.

Muilas galėtų būti kertinis elegancijos akmuo. Nors prausimasis, galvos plovimas ir plaukų šukavimas ne visada automatiškai paverčia moterį elegantiška (jeigu taip būtų, ligoninės seselės būtų elegantiškiausios moterys pasaulyje), vis dėlto tiesa yra ta, kad moteris negali būti elegantiška, jeigu nėra tobulai susitvarkiusi.

Yra tam tikras nerūpestingumas, daugiau ar mažiau išlavintas aplaidumas, kuris kai kuriomis aplinkybėmis (pavyzdžiui, per atostogas) gali būti stiliaus viršūnė. Tačiau tos subtilybės pasiekiamos toli gražu ne kiekvienai moteriai, tad daug geriau atrodyti švariai ir elegantiškai, nei lyg ką tik išlipusiai iš lovos.

Kiekviena moteris privalo turėti veidrodį, kuriame matytų save visu ūgiu, ir gerai didinantį rankinį veidrodėlį. Taip pat ji neturėtų manyti, kad yra pasirodusi pasirodyti plačiajai visuomenei, kol neįsitikina, kad:

- § Rankos ir nagai atrodo nepriekaištingai. Nėra nieko netvarkingesnio (ir lengviau pataisomo) nei atsilupęs nagų lakas.

- § Plaukai tvarkingai sušukuoti.
- § Makiažas yra ne tik tvarkingas, bet ir beveik nepastebimas. (Kad būtų išvengta ties smakru staiga pasibaigusios kaukės efekto, atspalvį suteikiantį makiažo pagrindą reikia tolygiai paskirstyti ir ant kaklo.)
- § Batai švarūs ir puikios būklės.
- § Pėdkelnių raštai tiesūs ir neišsikraipę. (Jeigu nepavyks ta išlaikyti tiesios rašto siūlės, geriau rinktis pėdkelnės be rašto. O jeigu jūsų pėdkelnės dažnai pasmunka ties kulکشnimis ar keliais, turbūt geriau rinktis prisegamas kojines.)
- § Sijonas išlygintas. (Reikėtų pašalinti sėdint susidariusias raukšles priekyje ir „maišiuko“ efektą gale.)
- § Drabužių apačios linijos lygios ir nenukarusios.
- § Nesimato apatinio trikotažo petnešelių.
- § Drabužiai švarūs ir nedėmėti. (Kai kurių dėmių nesimato dirbtinėje šviesoje, tačiau ryškioje dienos šviesoje jas iš karto pastebėsite.)
- § Ji nepamiršo pasinaudoti dezodorantu, pasipurkšti tualetinio ar parfumuoto vandens ir paskutinio akcento – lašelio to paties kvapo kvėpalų.

Ilgas sąrašas neturėtų jūsų išgąsdinti, nes visas šias mažas detales pastebėsite vos užmetusi akį, o kelios sekundės per dieną yra labai nedidelė kaina už galimybę pasitikėti savimi.

Aplaidumas, kai moteris „visiškai atleidžia vadeles“, yra arba asmenybės problema, arba fizinio ir moralinio nuovargio pasekmė.

Pirmuoju atveju vilties kažką pakeisti tikrai maža. Tačiau antruoju atveju tereikia geriau susidėlioti savo dienotvarkę ar gauti nedidelį moralinį padrąšinimą,

kuris įkvėptų stiprybės ir ryžto skirti šiek tiek laiko sau, pasidaryti šukuoseną ar manikiūrą.

Tikrai galingas nervinio išsekimo priešnuodis yra kirpėja. Apsileidusi moteris beveik visada jaučiasi prislėgta ir nusivylusi, tačiau mintis, kad nauja šukuosena gali pataisyti nuotaiką, nėra tik pasakos, – tai tikrų tikriausi raminamieji vaistai.

AUGINTINIAI

Viešumoje pasirodyti su panteros jaunikliu, prijaukintu krokodilu ar orangutanu, net ir labai protingu, gali sau leisti tik jauna, populiarumo siekianti žvaigždutė, nes tai sukuria cirko atmosferą, kuri yra nesuderinama su diskretišku elegantiškos moters elgesiu. Tačiau situacija iš esmės pasikeičia, jeigu moters palydovas yra ištikimiausias žmogaus draugas šuo.

Nuo pat antikos laikų turėti šunį reiškė būti elegantiškai, o kelios gražiausios visų laikų moterys dėjo didesles pastangas, kad iš žemiškojo pasaulio iškeliautų kartu su mylimiausiais savo naminiais gyvūnais. Net jeigu baisiai atrodote, esate prastai apsirengusi, pavargusi, jaučiatės atstumta ir jums bloga nuo visų ir visko, šuns akyse visada rasite begalinį susižavėjimą ir besąlyginį atsidavimą.

Kartais pagalvoju, kad šunys ir buvo sukurti tam, kad pakeltų mums ūpą ir savivertę tada, kai mums labiausiai reikia padrąsinimo.

Mainais už šias neįkainojamas dovanas iš elegancija besirūpinančios miestietės jie reikalauja labai nedidelių pastangų ir rūpesčio. Be abejonės, Londone gyvena begalė moterų, kurios puikiai žino, kokių nepatogumų gali sukelti šuns laikymas, priežiūra ir vedžiojimas, kitaip sakant, – laiminga moters ir šuns draugystė. Eidamos su augintiniu pasivaikščioti po Haid parką ar po medžiais apsodintą Jurgio aikštę, anglės visada apsiauna patogius batus žemu kulniuku ir apsisivelka neaiškių spalvų margus kostiumėlius, ant kurių nesimato mylimų, tačiau purvinų letenų paliktų dėmių.

Jeigu laikote tikrą šunišką šunį, kuris mėgsta žaisti ir šokinėti, iš savo garderobo turėtumėte išbraukti baltos ar pastelinės spalvos paltus bei sijonus. O jeigu jūsų šuo yra kurios nors ilgaplaukių šunų veislės, turėtumėte atsargiau rinktis kai kuriuos sintetinius audinius, kurie šuns plaukus trauks kaip magnetas. Taip pat turėtumėte vengti kiauraraščiu megztų drabužių, nes juose apstu mažyčių spąstų šunų letenėlėms.

Dar viena kategorija – kišeniniai šunys, tokie kaip papiljonai, Jorkšyro terjerai, čihuahua, pekinai ar nykštukiniai šnauceriai, kurie nesukelia daug problemų, nes dažniausiai iš šeimininko automobilio keliauja tiesiai į šiltus namus, neretai letenomis net nepaliesdami žemės.

Kad ir kaip būtų gaila, bet šunų veislės taip pat paklūsta madai, pavyzdžiui, prieš kelerius metus visuotinę susižavėjimą kėlę Erdelio terjerai ar šiurkščiaplaukiai ir švelniaplaukiai foksterjerai vieną dieną paslap-

tingai dingio iš akiračio, nes tiesiog tapo nebemadingi it sena skrybėlė. Yra netgi tokių šunų veislių – špicų ir foksterjerų, – kurios Europoje su panieka vadinamos *chiens de concierge* (liet. durininkų šunys) ir kurių kompanijos elegantiškos moterys nepageidauja, nors šių veislių šunys ir laikomi vienais protingiausių. Tamsesnis ar šviesesnis nykštukinis pudelis, trumpaplaukis, ilgaplaukis arba šiurkštaus plauko taksas – visi jie turi teisę draskyti pagalves net aristokratiškiausiuose namuose Paryžiuje. Yra tokių veislių, kurias išskirtinai vertina karališkosios šeimos, pavyzdžiui, valų korgius mėgsta britų karalienės, mopsus – Vindzorai, o anglų buldogus paskutiniu metu teko matyti net keliuose kunigaikščių rūmuose.

Nesvarbu, kokia šuns veislė, – net jeigu jis yra unikalus kokios nors nežinomos veislės egzempliorius, – jis nusipelno tokios pat geros priežiūros kaip ir jo šeiminkė. Kelios minutės per dieną, paskirtos šuniui sušukuoti, apžiūrėti jo ausis ir letenėles, išvalyti akis, gali padaryti stebuklus jo išvaizdai ir savigarbai. Būtinai paprašykite veterinaro, kad jis retkarčiais išvalytų jūsų augintinio dantis ir nukirptų nagus, o prireikus, išmaudykite vonioje, net jeigu jis staugtų iš pykčio. Pudelių ir šiurkštaus plauko foksterjerų kailis privalo būti reguliariai apkerpamas. Tai turėtų daryti profesionalus šunų kirpėjas, – nebent jūs pati pakankamai kvalifikuota tai atlikti, – nes šuns kirpimas privalo atitikti oficialius kinologų draugijos standartus, jeigu norite, kad šuo atrodytų žavingai ir jam būtų leidžiama dalyvauti parodose.

Daugumoje didmiesčių galima rasti šunų šukuosenu dizainerių, tačiau šioje srityje, kaip ir daugelyje kitų, derėtų vengti ekscentriškumo. Netikrais briliantais papuošti antkakliai atrodo neskoningi, todėl siūlau rinktis prie šuns kailio labiausiai tinkančios ar tiesiog juodos spalvos antkaklį ir pavadėlį, kurie daugių daugiausia gali būti papuošti paaukuotais spaustukais, o žiemai nupirkite šuniui derantį apsiaustą.

AUSKARAI

Auskarai moters veido formai ir išraiškai daro daug didesnę įtaką nei bet kokie kiti papuošalai. Neapdairiai pasirinkti auskarai moters išvaizdai gali suteikti netgi šiek tiek vulgarumo. Atsižvelgiant į tai, svarbu nepamiršti šių principų:

- § kabantys auskarai yra pernelyg puošnūs, todėl dieną neturėtų būti segimi;
- § gryno aukso auskarai labai retai atrodo tikrai elegantiškai prie vakarinės ar puošnios aprangos;
- § jeigu jau segite kelių juostų ar masyviai atrodančius karolius, auskarų geriau išvis atsisakyti.

Svarbu suvokti, kur slypi pagrindiniai pavojai, nes tada galima atitinkamai elgtis, o rūpestingai parinkti auskarai gali pridėti žavesio ir net pakeisti veido proporcijas. Pavyzdžiui, ilgi kabantys auskarai ar labai dideli prisegami auskarai plonina pilnesnį, apvalesnį

veidą, taip pat šiek tiek sušvelnina griežtai sušukuotų plaukų linijas. Auskarai „taškeliai“ praplatina ilgą ir ploną veidą.

Kad ir kokius auskarus pasirinktumėte, kas rytą nesisekite jų tiesiog iš įpročio. Kaip ir kitus papuošalus, auskarus reikia rinktis apgalvotai, atsižvelgiant į tai, ar jie papuoš konkretų drabužių derinį.

ŽIŪRĖTI: **PAPUOŠALAI**

Prancūzų mados guru Geneviève Antoine-Dariaux (Ženevjev Antuan Darjo) dar vaikystėje mieliau lydėdavo mamą pas siuvėją, negu eidavo į kiną. Intuicija ir talentas drabužių bei papuošalų dizaino srityje nuvedė ją į *Nina Ricci* mados namus, kuriems ji daugelį metų vadovavo, padėjo įkurti ir nuosavus mados namus.

Savo patirtį ir įžvalgas ji surašė knygoje *Elegancijos gidas*, kuri šiandien mados ekspertų vadinama Stiliaus Biblija. Laikui ir mados tendencijoms nepavaldūs autorės patarimai – nuo aksesuarų iki elgesio manierų – skirti įvairiausioms moters gyvenimo situacijoms. Šios knygos tikslas ne pristatyti skirtingus ir madingus įvaizdžius, o aptarti tą vienintelę – savęs puoselėjimo – eleganciją ir jos santykį su mada.

Kaip sako Geneviève Antoine-Dariaux, elegancija, kaip ir grožis, yra harmonija, tik grožis dažniausiai – gamtos dovana, o elegancija – kūrybos rezultatas.

